

Knoops Advocaten
T.a.v. de heer mr. G.G.J. Knoops
Concertgebouwplein 25
1071 LM AMSTERDAM

Datum 15 december 2015

Zaaknummer S 14/01863 H

Betreft: Brief inzake het verzoek om nader onderzoek op de voet van art. 461 Sv ingediend namens de veroordeelde [verzoekster] door mr. G.G.J. Knoops.

Geachte heer Knoops,

Bij schrijven van 7 april 2014 heeft u zich gewend tot de procureur-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden met een verzoek tot het verrichten van nader onderzoek naar het bestaan van gronden voor een herziening van de onherroepelijke veroordeling van uw cliënt, [verzoekster], hierna ook 'de verzoekster' genoemd. Bij arrest van 7 december 2007 heeft het gerechtshof te 's-Hertogenbosch de verzoekster veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van achttien jaren, met aftrek als bedoeld in art. 27 Sr.

De strafzaak betreft de levensberovingen van [slachtoffer 1] en [slachtoffer 2] in de periode van 16 tot en met 17 mei 2005, en dit door tezamen en in vereniging met medeveroordeelde [betrokkene 1] opzettelijk [slachtoffer 1] in zijn woning met een mes te steken in de borstkas, hem meermalen met een hard voorwerp op het hoofd te slaan en zijn hals samen te drukken of te omsnoeren. [slachtoffer 2] werd van haar leven beroofd door het omsnoeren of samendrukken van de hals en zij is achtergelaten in een sloot. Bij arrest van 21 april 2009 heeft de Hoge Raad de bestreden uitspraak vernietigd vanwege een overschrijding van de redelijke termijn in cassatie, de opgelegde gevangenisstraf verminderd tot zeventien

8500733

jaren en elf maanden en het beroep voor het overige verworpen. De veroordeling is daardoor onherroepelijk geworden.

In uw verzoek van 7 april 2014 somt u een aantal aanknopingspunten op voor nader onderzoek. Daarmee beoogt u gegevens te vinden die uitwijzen dat het niet de verzoekster is geweest die samen met de medeveroordeelde [betrokkene 1], [slachtoffer 2] van het leven heeft beroofd. Kort gezegd voert u daartoe aan dat een alternatief scenario, waarin de medeveroordeelde [betrokkene 1] *alleen* heeft gehandeld nadat hij de verzoekster op de camping had afgezet, waarschijnlijker is dan het scenario waarvan het hof is uitgegaan en waarin de verzoekster en [betrokkene 1] samen [slachtoffer 2] van het leven hebben beroofd.

Ter onderbouwing van uw stelling wijst u ten eerste op tegenstrijdigheden in de verklaring van de buurvrouw van de slachtoffers: [getuige 1]. Vervolgens oppert u de mogelijkheid dat ook de verklaring van de getuige [getuige 2] niet juist is. Dat standpunt onderbouwt u door te wijzen op uitlatingen van [betrokkene 1], gedaan na de onherroepelijke veroordeling van de verzoekster, waarin hij aangeeft zelfstandig te hebben gehandeld. De *onjuistheid* van de verklaring van [getuige 2] zou daarnaast ook volgen uit nieuw technisch onderzoek, alsook uit een aantal verklaringen van familieleden, inhoudende dat de verzoekster ten tijde van het misdrijf niet in staat kan zijn geweest het slachtoffer te verwurgen. U voert aan dat een en ander leidt tot twijfel over de bewijswaarde van voornoemde door het hof gebezigde getuigenverklaringen, hetgeen een grond voor nader onderzoek als bedoeld in art. 461, derde lid, Sv oplevert.

In dat licht verzoekt u het volgende onderzoek te doen verrichten:

- onderzoek door een rechtspsycholoog naar de betrouwbaarheid van de tot het bewijs gebezigde verklaringen van de getuige [getuige 1] en de getuige [getuige 2] (verzoek 1);

- onderzoek naar de betrouwbaarheid van de voor de verzoekster ontlastende “*verklaringen*” van de medeveroordeelde [betrokkene 1] (verzoek 2);¹
- onderzoek naar het tijdstip en de duur van het overlijden van [slachtoffer 2] aan de hand van het bij het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) bewaard gebleven glasvocht en halsweefsel (verzoek 3);
- nader onderzoek naar de doodsoorzaak teneinde vast te stellen of [slachtoffer 2] vanaf de achterbank gewurgd is op een moment dat zij zich op de rijdersstoel van de Suzuki bevond (verzoek 4);
- nader onderzoek naar de camerabeelden van het Esso tankstation aan de Grobbendoncklaan te ‘s-Hertogenbosch in de nacht van 16 op 17 mei 2005, om vast te stellen met wie de verzoekster het tankstation bezocht, te weten met [slachtoffer 2], met [betrokkene 1] of met beiden (verzoek 5).

Onderzoekswensen als bedoeld in art. 461 Sv

Zoals u weet heb ik bij brief van 6 mei 2014 uw verzoek ter advisering in handen gesteld van de Adviescommissie afgesloten strafzaken (ACAS). Bij schriftelijk advies van 20 maart 2015 heeft de ACAS bij monde van haar voorzitter gemotiveerd waarom zij geen reden ziet voor nader onderzoek naar het bestaan van gronden voor een herziening van de veroordeling. Bij schrijven van 20 maart 2015 is u een afschrift van dit advies toegezonden. Bij brief van 30 juni 2015 heeft u mij uw reactie op dit advies doen toekomen. Daarin handhaaft u uw verzoeken tot onderzoek.

Naar aanleiding van uw verzoeken om nader onderzoek, deel ik u mede dat uw argumenten mij geen aanleiding geven om af te wijken van het advies van de ACAS. Ik zal puntsgewijs enkele aspecten van de zaak doornemen, waarin ik het advies van de ACAS en uw reactie daarop betrek.

---

¹ Het betreffen niet zozeer verklaringen, maar citaten uit brieven van [betrokkene 1] aan [verzoekster] vanuit de penitentiaire inrichting alsmede zijn uitspraken in het televisieprogramma “*Buch in de bajes*”.

Betrouwbaarheid getuigenverklaringen (1^e verzoek)

Verzoek ten aanzien van de getuige [getuige 1]

In uw verzoek wijst u ten eerste op de inconsistenties in de verklaringen van de getuige [getuige 1] en vraagt u om rechtspsychologisch onderzoek naar de betrouwbaarheid van deze tot het bewijs gebezigde verklaringen van 17 en 18 mei 2005.

Met de ACAS ben ik van oordeel dat de door u gesignaleerde verschillen niet zozeer een aanwijzing vormen voor tegenstrijdigheden of anderszins een onbetrouwbare indruk maken, maar veeleer duiden op een vorm van reminiscentie. Bovendien stel ik vast dat de getuige [getuige 1] op 18 mei 2005, aan het begin van haar tweede verhoor, te kennen geeft erg bang te zijn voor de verzoekster en [betrokkene 1]. Hierin schuilt mogelijk een aanvullende reden voor het afleggen van een aanvankelijk minder gedetailleerde verklaring. Ik vermag dan ook niet in te zien op welke wijze de gesignaleerde verschillen voldoende aanwijzing vormen voor de juistheid van het alternatieve scenario, waarin de verzoekster niet bij de levensberovingen betrokken is.

Verzoek ten aanzien van de getuige [getuige 2]

Voorts heeft u persisterend verzocht ook de verklaringen van de getuige [getuige 2] aan onderzoek door een rechtspsycholoog te onderwerpen aangezien zij inconsistent en onwaarschijnlijk zou hebben verklaard over (1) de rijdersstoel als de plek waar [slachtoffer 2] zich zijn ten tijde van de verwurging zou hebben bevonden, en (2) de ten gevolge van de verwurging verbogen hoofdsteun. Dit verzoek acht ik, overeenkomstig het advies van de ACAS, niet noodzakelijk. Met de commissie ben ik van oordeel dat het verbinden van kwalificaties als *(on)betrouwbaar* of *(on)juist* aan de verklaring van getuige [getuige 2] niet op zijn plaats zijn aangezien zij als getuige slechts haar gesprek met de verzoekster heeft beschreven en daarbij niet de pretentie

heeft gehad een exacte reconstructie te geven van de verwurging en of verbuiging van de hoofdsteun.

Bijrijdersstoel en verbuiging hoofdsteun

Bovendien onderbouwt u de gestelde onbetrouwbaarheid van [getuige 2]'s verklaringen onder meer door te wijzen op de omstandigheid dat uit het NFI-rapport² is gebleken dat niet de *bijrijdersstoel* maar de *bestuurdersstoel* is verboden.

In dat kader wijs ik op de (overige) uitkomsten van voornoemd onderzoek, inhoudende dat het terugbuigen van de hoofdsteun net zo gemakkelijk gaat als het verbuigen ervan.³ Na het terugbuigen zal de hoofdsteun weer in de oorspronkelijke stand kunnen worden gezet en herinneren alleen de niet zichtbare uitgescheurde hoeklassen waarmee de geleidebuizen in de rugleuning aan het frame zijn bevestigd aan een eerdere tordering. De *rechte* stand⁴ van de in het vooronderzoek bij het NFI geplaatste vervangende hoofdsteun op de passagiersstoel kan dus, anders dan u herhaaldelijk stelt,⁵ niet leiden tot het oordeel dat de – ontbrekende – originele hoofdsteun van de passagiersstoel niet toch op enig moment aan verbuiging onderhevig is geweest.

---

² Zie het NFI-rapport van 3 augustus 2007 uitgevoerd onder leiding van ir. J.H.L.M. Lelieveld met de resultaten van technisch onderzoek aan de stoelen van de Suzuki Alto, de auto van de verzoekster.

³ Zie het NFI rapport van 3 augustus 2007, p. 13. Uit het onder 5.4 uitgevoerde experiment volgt dat bij uitoefening van kracht met de handen op de hoofdsteun en met een opgetrokken knie tegen de rugleuning deze reeds met weinig kracht mee geeft en naar achter buigt. Het proces van verbuiging laat zich omschrijven in opeenvolgende fasen (1) allereerst zal sprake zijn van verbuiging van de geleidebuizen die aan het frame in de rugleuning zijn gelast, (2) vervolgens zullen pas de pennen aan de hoofdsteun zelf verbuigen en (3) ten slotte zal de rugleuning zelf gaan torderen.

⁴ Zie het NFI rapport van 3 augustus 2007, p.5, figuur 3 en 4.

⁵ Zie uw reactie van 30 juni 2005 op het ACAS-advies, paragraaf 4, p. 8 en 14.

Rapport Symbiant

Bovendien wijst u op een in 2013 door pathology expert centre Symbiant uitgevoerd onderzoek. Uit dat onderzoek volgt dat een verbuiging van de hoofdsteun niet kan plaatsvinden wanneer een persoon van 164 cm – ongeveer dezelfde lengte als die van de verzoekster – verwurgingshandelingen verricht ten aanzien van een persoon op de voorstoel.⁶ Voorts wijst datzelfde onderzoek uit dat een verbuiging slechts plaatsvindt in het geval waarin een persoon van 185 cm rechtstreeks met twee handen geweld op de hoofdsteun uitoefent.⁷ Ik zie niet in op welke wijze deze nieuwe analyse, waarin patholoog Van de Goot tot een gewijzigd oordeel komt ten opzichte van 2007,⁸ thans kan bijdragen aan het concretiseren van het door u geschetste alternatieve scenario waarmee u de betrouwbaarheid van de verklaring van [getuige 2] in twijfel trekt. Daarmee gaat u namelijk in het geheel voorbij aan de omstandigheid dat de bewezenverklaring ook ruimte laat voor het scenario waarin medeveroordeelde [betrokkene 1] vanaf de bestuurdersstoel het verstikken met een kussen heeft voortgezet, dan wel dat de verzoekster en [betrokkene 1] op enig moment van plaats zijn gewisseld en elkaar in het verwurgingsproces hebben afgelost. Hetgeen de getuige [getuige 2] heeft verklaard is mijns inziens dan ook niet onvereenigbaar met de uitkomsten van het onderzoek van Symbiant.

Verklaringen van familieleden

Voor zover u in het licht van de door u aangevoerde *(on)betrouwbaarheid* van [getuige 2]'s verklaringen ten slotte aan de hand van de verklaringen van familieleden nog een

---

⁶ Zie het rapport van Symbiant van 27 augustus 2013, p. 12.

⁷ Dit overigens in tegenstelling tot het NFI-rapport van 3 augustus 2007, p. 13, dat uitwijst dat iemand van gelijk postuur als de verzoekster (lengte van 156 cm) door aan de hoofdsteun te trekken zonder veel kracht die kan verbuigen.

⁸ Bij schrijven van 17 augustus 2007 liet Van de Goot op vragen van de rechter-commissaris als deskundige (patholoog) in dienst van het NFI nog de mogelijkheid open dat een persoon van klein postuur met een omsnoerend voorwerp door middel van inzet van beide handen en het lichaamsgewicht, wel verwurgingshandelingen vanaf de achterbank kan verrichten.

beroep doet op de fysieke onmacht van de verzoekster om het slachtoffer te wurgen het volgende. De ACAS constateert dat deze verklaringen in hoge mate retrospectief zijn. Voorts somt de ACAS een aantal omstandigheden op die er niet op wijzen dat de verzoekster "*lichamelijk tot niets in staat was*". Gezien het voorgaande komt uw verzoek mij niet noodzakelijk voor. In aanvulling daarop stel ik nog vast dat de dochter van de verzoekster, [betrokkene 5], in voornoemde verklaring ook heeft medegedeeld dat de verzoekster ten tijde van het delict drugsverslaafd was. De verschillende door de verzoekster afgelegde verklaringen bevestigen dit beeld.⁹ In uw verzoek betoogt u dat het fysieke gestel van de verzoekster ertoe heeft geleid dat zij niet bij machte was om tot verwurging over te gaan. Daarbij laat u geheel buiten beschouwing dat het gebruik van drugs mogelijk ook een ander, wellicht tijdelijk (bevorderend) effect kan hebben gehad op de lichamelijke capaciteiten van de verzoekster.

Op basis van het voorgaande komt een nader onderzoek naar de betrouwbaarheid van de verklaring van de getuige [getuige 2] mij dan ook niet noodzakelijk voor.

Resumerend ben ik ten aanzien van uw eerste verzoek – met de ACAS – van oordeel dat de door u aangedragen argumenten geen nieuwe feiten of gezichtspunten naar voren brengen die geëigend zijn de door het hof gebezigde bewijsvoering te ondermijnen.

Betrouwbaarheid verklaring medeveroordeelde [betrokkene 1] (2^e verzoek)

Daarnaast verzoekt u om onderzoek te laten verrichten naar de verklaringen van [betrokkene 1] waarin hij mededeelt dat de verzoekster niet schuldig is aan de moord op [slachtoffer 1] en [slachtoffer 2]. Afgezien van de omstandigheid dat u niet nader specificeert om wat voor onderzoek het zou moeten gaan, sluit ik me aan bij het oordeel van de ACAS dat de overgelegde correspondentie en de uitlatingen in het

---

⁹ Dat daar geen twijfel over lijkt te bestaan blijkt ook uit uw reactie op het ACAS-advies van 30 juni 2015 waarin u te kennen geeft dat de verzoekster ten tijde van het delict verslaafd was aan heroïne en cocaïne, p. 15.

televisieprogramma "*Buch in de Bajes*" geen aanwijzingen opleveren voor de onschuld van de verzoekster. Dat oordeel vindt allereerst steun in de door [betrokkene 1] in voornoemd televisie programma gegeven beschrijving van de verwurging van [slachtoffer 2], die naar zijn zeggen "*gewoon met de handen*" zou hebben plaats gevonden, terwijl uit het sectierapport¹⁰ blijkt dat de dood door verstikking ten gevolge van "*hevig omsnoerend geweld op de hals*" is ingetreden. Mijn twijfels met betrekking tot de betrouwbaarheid van de door u aangehaalde uitlatingen worden ook bevestigd door een passage in de door u bij uw verzoekschrift gevoegde brief van [betrokkene 1] van 13 juli 2010, waarin hij schrijft dat de verzoekster "*een kunstje is geflikt door [getuige 2] bij haar te zetten ondanks haar beperkingen, maar dat hij haar die verklaring al heeft vergeven*".¹¹ Een en ander brengt mij tot het oordeel dat veeleer gereede twijfel bestaat over de betrouwbaarheid van de door [betrokkene 1] gedane beweringen dan over de juistheid van de bewezenverklaring.

Nader onderzoek naar de duur en het tijdstip van overlijden (3^e verzoek)

Tijdstip van overlijden

Daarnaast verzoekt u om nader onderzoek naar het tijdstip van overlijden van [slachtoffer 2]. Ten aanzien van dit verzoek volsta ik met de constatering dat de schouwarts bij schrijven van 24 januari 2006 heeft gerapporteerd het tijdstip van overlijden slechts globaal te kunnen afbakenen: minimaal zes uur en maximaal twee tot drie dagen voor het aantreffen van het lichaam door de technische recherche op 17 mei 2005. Bovendien heeft patholoog Van de Goot van het NFI, die later de sectie uitvoerde, ter terechtzitting in hoger beroep verklaard dat het tijdstip van overlijden

---

¹⁰ Zie de voorlopige en definitieve bevindingen van de sectie op het lichaam van [slachtoffer 2] van respectievelijk 19 mei 2005 en 29 september 2005 uitgevoerd door patholoog F.R.W. van de Goot.

¹¹ Temeer nu deze uitlating z'n bevestiging vindt in een tapgesprek van 31 juli 2005 tussen [betrokkene 1] en zijn moeder en hij aangeeft "*dat ze niets tegen hem hebben behalve dan hetgeen dat [verzoekster] tegen dat meisje verteld heeft*". Zie het zaaksdossier, p. 504.

alleen op de plaats delict kan worden vastgesteld.¹² Uit uw verzoek blijkt niet op welke wijze een onderzoek ruim tien jaar na dato een aanvulling kan vormen op voornoemde uitgangspunten en langs welke weg het tijdstip van overlijden alsnog preciezer zou kunnen worden vastgesteld. Voor zover u in uw reactie op het ACAS-advies persisteert bij het belang van het eventueel vaststellen van een tijdstip van overlijden *veel later* in de ochtend, beperk ik me tot de constatering dat het hof, anders dan u veronderstelt, überhaupt geen tijdstip van overlijden heeft vastgesteld binnen de bewezenverklaarde periode van 16 tot en met 17 mei 2005. Reden waarom ik het verzoek op dit punt niet noodzakelijk acht.

Duur van overlijden

Ook uw verzoek om aan de hand van het bewaard gebleven glasvocht en halsweefsel onderzoek te doen naar de duur van de verwurging komt mij, overeenkomstig het advies van de ACAS, niet noodzakelijk voor. Als ik u goed begrijp is het doel van deze onderzoekswens aan te tonen dat de *bewering* van de getuige [getuige 2], inhoudende dat de *“verwurging wel een half uur zou hebben geduurd”*, niet kan kloppen. Een onderzoek met nieuwe technieken aan het halsweefsel zou de verklaringen van de zus en de dochter van de verzoekster moeten bevestigen in die zin dat zij fysiek niet in staat zou zijn geweest tot een half uur durend verwurgingsproces. Eerder gaf ik aan met de ACAS van oordeel te zijn dat de getuige [getuige 2] slechts haar gesprek heeft beschreven met de verzoekster en dat zij daarbij kennelijk niet heeft beoogd een exacte reconstructie van de verwurging te kunnen geven. Daarnaast geeft u de inhoud van de verklaring van de getuige [getuige 2] m.i. niet geheel correct weer door in uw verzoekschrift te verwijzen naar een verwurgingsproces van een half uur. In haar verklaring van 1 juni 2005 heeft zij per slot van rekening enkel het volgende verklaard: *“[verzoekster] vertelde dat het heel lang duurde voordat ze dood was”*. Ik vermag dan ook niet in te zien op welke wijze nader onderzoek naar de duur van het overlijden tot

---

¹² Zie het proces-verbaal van de terechtzitting van 5 september 2007, p. 5.

een aanwijzing kan leiden voor de *onbetrouwbaarheid* van de verklaring van de getuige [getuige 2].

Nader onderzoek naar de doodsoorzaak (4^e verzoek)

Voorts verzoekt u om nader onderzoek naar de doodsoorzaak van het slachtoffer [slachtoffer 2] teneinde vast te stellen of zij gewurgd is op de rijdersstoel van de Suzuki. U voert daartoe aan dat nooit goed onderzoek is gedaan naar het scenario waarin het slachtoffer eerder is gedood en uitsluitend (levenloos) in de auto is vervoerd, terwijl deze alternatieve gang van zaken naar uw mening aannemelijk is op basis van het Symbiant-rapport. Met verwijzing naar mijn eerdere kanttekeningen benadruk ik nog eens dat hetgeen de getuige [getuige 2] heeft verklaard, anders dan u in uw verzoek en uw reactie op het ACAS advies stelt, naar mijn overtuiging niet onvereenigbaar is met de uitkomsten van het door Symbiant uitgevoerde onderzoek. Verder hecht ik met de ACAS, in het kader van het vaststellen van de doodsoorzaak van [slachtoffer 2], waarde aan het voorlopig sectierapport van 19 mei 2005. Dat rapport is opgemaakt kort na het overlijden van het slachtoffer en houdt als doodsoorzaak in "*verstikking als gevolg van een hevige insnoering van de hals*".¹³ Bovendien wees de ACAS op het oordeel van (toenmalig) NFI-patholoog Van de Goot, die het destijds mogelijk achtte dat een persoon met een klein postuur door middel van omsnoerend geweld tot verwurging zou kunnen overgaan.¹⁴

In het licht van het bovenstaande is mij niet duidelijk geworden op welke wijze nader onderzoek naar de doodsoorzaak van [slachtoffer 2] een bijdrage kan leveren aan de aannemelijkheid van het door u geschetste alternatieve scenario.

---

¹³ Zie de sectierapporten van 19 mei 2005 en 29 september 2005.

¹⁴ Deze theoretische mogelijkheid heeft hij bovendien bevestigd in zijn toelichtende schrijven gehecht aan uw reactie op het advies van de ACAS van 30 juni 2015.

Camerabeelden (5^e verzoek)

Ten slotte verzoekt u nader onderzoek te verrichten aan de camerabeelden van het Esso tankstation aan de Grobbendoncklaan te 's-Hertogenbosch, gemaakt in de nacht van 16 op 17 mei 2005 tussen 02.43 en 02.47 uur, opdat kan worden vastgesteld met wie de verzoekster op dat moment het tankstation bezocht. De ACAS is zowel bij het NFI als bij The Maastricht Forensic Institute (TMFI) nagegaan of met de huidige technologie nader onderzoek ter identificatie of herkenning van de bestuurder kan plaatsvinden. Vanwege de slechte kwaliteit van de beelden is dit onmogelijk gebleken. Blijkens uw reactie op het ACAS-advies heeft u uw verzoek, ondanks de technische beperkingen, gehandhaafd met het oog op eventuele technologische ontwikkelingen. Ik vermag niet in te zien op welke wijze verheldering van de identiteit van de bestuurder een aanwijzing tot nader onderzoek kan opleveren. Met de ACAS ben ik van oordeel dat een dergelijke vaststelling niets zegt over het tijdstip van verwurging, de plaats van verwurging, de modus operandi en ten slotte de rol van de verzoekster. Reden waarom ik ook een eventueel onderzoek in de toekomst niet noodzakelijk acht.

Resumerend

Resumerend constateer ik dat uw onderzoekswensen te herleiden zijn tot het standpunt dat het niet de verzoekster kan zijn geweest die het slachtoffer door verwurging vanaf de achterbank van de Suzuki om het leven heeft gebracht. Aldus veronderstelt u dat het hof deze feitelijke gang van zaken als uitgangspunt heeft genomen voor de bewezenverklaring. Deze veronderstelling mist feitelijke grondslag aangezien de veroordeling van de verzoekster voor het medeplegen van moord op [slachtoffer 2] ook ruimte laat voor het scenario waarin zij weliswaar verwurgende handelingen heeft verricht, maar de medeveroordeelde [betrokkene 1] de strangulatie,

door verwisseling van plaats, heeft voortgezet en het slachtoffer dientengevolge is overleden.¹⁵

Beslissing

De door u aangevoerde argumenten geven mij geen aanleiding om het advies van de ACAS te passeren. Uw reacties op dit advies doen naar mijn inzicht niets af aan de beschouwingen die de adviescommissie in haar advies tot uitdrukking heeft gebracht. Een en ander brengt mij tot het oordeel dat nader onderzoek noodzakelijk, noch zinvol is. Bovendien zijn er naar mijn inzicht onvoldoende aanwijzingen voor een mogelijke grond tot herziening. Dit betekent dat uw verzoek om nader onderzoek wordt afgewezen.

Deze beslissing is niet aan enig rechtsmiddel onderworpen, doch deze uitkomst belemmert u niet zich met een verzoek tot herziening te wenden tot de Hoge Raad.

Deze beslissing en het advies van de ACAS zullen in geanonimiseerde vorm worden gepubliceerd op de website www.rechtspraak.nl.

Ik hoop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

D.J.C. Aben,
advocaat-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden.

---

¹⁵ De verklaring van de getuige [getuige 2] van 1 juni 2005 houdt immers in dat de verzoekster vertelde "dat haar vriend en zij op een gegeven moment gewisseld zijn van plek en dat [verzoekster] achter het stuur is gaan zitten (...)". Zie proces-verbaal PL2110/05-170064, p.3 en op p. 624 in het zaaksdossier.